آموزش شاگردان برای آموزش
جلسه ۲۵: پویایی شاگردی (۱۱الف)

ارائه شده توسط ران لایولی، M.Div., M.A. – BiblicalMentoring.org (مطالعات)

مرحله ۱: دعای آغازین

مرحله ۲: هر فرد آیه خاطره را نقل می کند: بیت: **لوقا ۳:۴-۴**
۳ شیطان به او گفت: «اگر تو پسر خدا هستی، این سنگ را فرمان بده که نان شود.»
۴ و عیسی به او پاسخ داد: «نوشته شده است: «انسان زنده نخواهد ماند تنها با نان».

مرحله ۳: *تمام یا بخشی از فصل کتاب مقدس را بخوانید و بحث کنید* - **لوقا ۴**
لینک: https://www.biblegateway.com/passage/?search=Luke%204&version=ESV

مرحله ۴: سؤالات مربوط به درخواست های شخصی و/یا بحث های گروهی:

1. فیلیپس می گوید هفت دینامیک یا انرژی بخش شاگردی وجود دارد که هر شاگرد برای تبدیل شدن به شاگردسازی به آن ها نیاز دارد.
2. مربی مسئول تأثیرگذاری بر آموزش و نمایش این انرژی دهنده ها است.
3. **پرستش**: ما باید تمام زندگی خود را به خدا به عنوان پرستش ارائه دهیم. ما باید رابطه ای با خدا را الگو قرار دهیم که هر روز نو است (پوست های شراب جدید برای شراب جدید).
4. **خدمت**: ما باید به یکدیگر خدمت کنیم. آن ها را در حقیقت تقدیس کنیم. برای یکدیگر دعا کنیم.
5. **حفظ کردن**: آیه هفتگی را حفظ کنید. این انتظار ما از مربی و شاگرد است. کلام و اراده خدا را در دل های خود قرار دهید و نگه دارید. «بگذارید کلام مسیح در درون شما به خوبی ساکن شود» (کولسیان ۳:۱۶).

مرحله ۵: *محتوای کتاب را بخوانید و بحث کنید:*
فصل ۱۱a طبق گفته نویسنده – کیت فیلیپس:

پویایی شاگردی

اشتیاق شاگرد شما برای شناخت خدا، در دسترس بودن، تسلیم، وفاداری و بینش او نشان دهنده آمادگی او برای شاگردی است. شخصیت مسیحی گونه شما و رابطه ای که با او دارید، شما را برای شاگردی او صلاحیت می دهد. با این حال، بدون برخی عناصر دیگر، او هرگز تولیدمثل نخواهد شد. او مانند موتوری بدون سوخت یا آسیاب بادی بدون نسیم خواهد بود—پتانسیل بزرگ اما ثابت و نهفته.

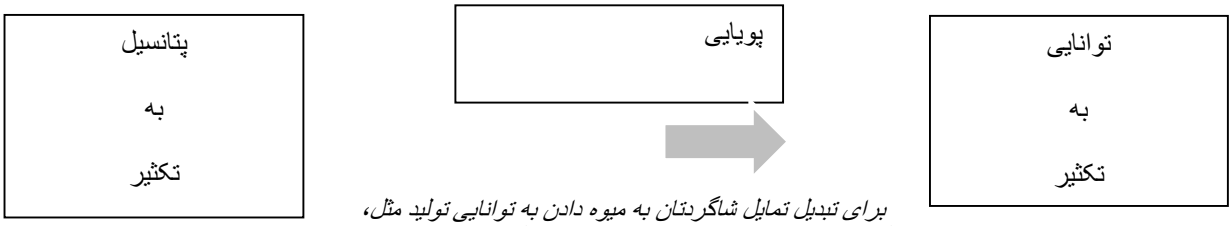

برای تبدیل تمایل شاگردتان به میوه دادن به توانایی تولید مثل، محیط معنوی او باید شامل هفت عنصر باشد. اگر حتی یکی از آن ها کم باشد، آموزش شاگردتان ناقص خواهد بود. این ها دینامیک های شاگردی هستند، انرژی دهندگان. وقتی آن ها به بخشی طبیعی از شاگرد شما تبدیل شوند، شخصیتی خدایی به وجود خواهند آورد. وقتی او آن ها را آنقدر خوب درک کند که بتواند به دیگران منتقل کند، آماده تولید مثل است. شما مسئول انتقال این دینامیک ها به او هستید. اگرچه شاگردی یک ملاقات زندگی در زندگی است، باید زمان های منظمی برای ملاقات هر هفته تعیین کنید. بگذارید شخصیت های شما ساختار جلسات شما را تعیین کند و نیازهای او محتوا را تعیین کند. با این حال، انتظار نداشته باشید که این جلسات به تنهایی رشد او را تحریک کنند. تجربیات واقعی زندگی و تعاملات شخصی همچنان اهمیت بالایی دارند.

پرستش

هدف اصلی رابطه شما احترام و جلال دادن به خداست. پرستش آن نگرش ستایش است که عشق، شگفتی و احترام شما به خدای قادر مطلق را بیان می کند. الگوی شما شاگردتان را تشویق می کند تا تمام زندگی خود را به عنوان پرستش به خدا ارائه دهد. خدا شکل مشخصی از پرستش را برای ما تعیین نکرده است. عیسی تعلیم داد که «... هیچ شراب نو را در کیسه های قدیمی شراب نمی ریزد؛ در غیر این صورت شراب پوست ها را می ترکند و شراب و پوست ها از بین می روند؛ بلکه شراب نو را در کیسه های شراب تازه می ریزد» (مرقس ۲:۲۲). از آنجا که رابطه شما با خدا هر روز جدید است، آزادید عشق و پرستش خود را به گونه ای ابراز کنید که احساساتتان را منعکس کند. اگر به روش های سنتی تحمیل شوید، پرستش شما کهنه خواهد شد. اما وقتی می خواهید خدا را در همه کارهایتان گرامی بدارید و جلال دهید، قلب و ذهن شما بر او متمرکز می شود و روح او به شما می آموزد چگونه با خودجوشی و آزادی عبادت کنید. به طور منظم با شاگردت عبادت کن. می توانی کتاب مقدس را بخوانی، نقل قول کنی یا بخوانی. می توانی با دیگر مؤمنان با خوشحالی غذا بخوری. می توانی دعا کنی، مدیتیشن کنی، بیان های موسیقایی یا شعری شادی ات را بسازی، دست بزنی، سازی بنوازی یا فقط سرت را با احترام فروتنانه خم کنی. کیتی و من فقط منتظر یک فرزند بودیم وقتی یوشع و پولس به دنیا آمدند. با اینکه خدا را به صورت کلامی برای پسرانم ستایش کردم، حدس می زنم بزرگ ترین ابراز پرستش من یک لبخند بود. به من گفته اند که این لبخند روزها روی صورتم حک شده بود. در قدردانی از اینکه خدا کیست و آنچه برای تو انجام داده، شادی باید از زندگی ات مثل عطر گل ساطع شود. خدا خیلی بیشتر نگران این است که تو او را صادقانه پرستش کنی تا اینکه به نحوه پرستش تو اهمیت دهد. هیچ جادویی در گفتن ساده «خدا را ستایش کن» وجود ندارد. اگر روح و سبک زندگی شما با کلماتتان هماهنگ نباشد، «خدا را ستایش کنید» به حرف های بیهوده یا کفرگویی تبدیل می شود و نام خداوند را بیهوده می برد. در دام فریسی اطاعت از متن شریعت در حالی که روح آن را مسخره می کنید نیفتید. وقتی پرستش شما توسط روح هدایت می شود، پاسخی به خداست که او را جلال می دهد (اول قرنتیان ۱۰:۳۱)، بدن را تقویت می کند (اول قرنتیان ۱۴:۳، ۱۲) و تو و شاگردت را می سازد (اول قرنتیان ۱۰:۲۳).

خدمت

به یکدیگر خدمت کنید. یکدیگر را با کتاب مقدس تشویق کنید. در پیروزی های خود شاد باشید. بارهای خود را تقسیم کنید و گناهان خود را اعتراف کنید. سپس به طور خاص درباره این نگرانی ها دعا کنید و شفا و بخشش خدا را طلب کنید. دعا کردن برای یکدیگر باید بخشی منظم از زندگی شما شود. عیسی به نمایندگی از شاگردانش از پدر التماس کرد: «از تو نمی خواهم آن ها را از جهان بیرون کنی، بلکه از شر نگریست--- در حقیقت تقدیس شان کن...» (یوحنا ۱۷:۱۵، ۱۷). پولس به تیموتائوس گفت: «... من همیشه شب و روز در دعاهایم تو را به یاد دارم» (دوم تیموتائوس ۱:۳) و از افسسیان خواست «به نمایندگی از من دعا کنید...» (افسسیان ۶:۱۹). زندگی رابطه شما به دعاهایتان برای یکدیگر بستگی دارد. برای محافظت یکدیگر دعا کنید (۲ قرنتیان ۱۳:۷) و رشد (کولسیان ۱۰،۱:۹). از خدا راهنمایی بخواهید وقتی به شاگرد خود مشورت می دهید و به دنبال برآورده کردن نیازهایش هستید. یعقوب ما را تشویق می کند: «اما اگر هر یک از شما فاقد حکمت است، از خدا بخواهد که به همه انسان ها سخاوتمندانه و بدون هیچ عیب و نقصی می بخشد و به او داده خواهد شد» (یعقوب ۱:۵). این زمان خدمت به یکدیگر بسیار حیاتی است. وقتی کار ما جوان بود، اغلب با سیلی از سوالات درباره خدمت به مردانم سلام می کردم. شور و شوق من برای رسیدن به دیگران و پاسخگویی به نیازهای دنیای آسیب دیده، نگرانی من برای رفاه معنوی شاگردانم را تحت الشعاع قرار داد. من فقط فرض می کردم که آن ها در زندگی شخصی خود پیروز شده اند.

متأسفانه، اگر آن ها با ضعف یا گناهی دست و پنجه نرم می کردند که حل نشده بود، زمان های ما با هم بی ثمر بود. آسان است که قبل از «بودن» تسلیم «انجام دادن» شویم. شخصیت و نیازهای شاگردانم اکنون اولویت بالاتری نسبت به خدمت آن ها دارد. زمان های با هم بودن شما باید هر دوی شما را ساخته و تقویت کند.

حفظ کردن

حفظ کردن کتاب مقدس در مسیحیت به هنری گمشده تبدیل شده است. با این حال، کتاب مقدس اغلب مؤمنان را تشویق می کند که کلام خدا را در درون خود نگه دارند (امثال ۷:۱). موسی اصرار داشت که قوم خدا کلام او را در دل خود نگه دارند (تثنیه ۶:۶). حفظ کتاب مقدس بهترین دفاع ما در برابر گناه است (مزامیر ۱۱۹:۱۱). وقتی عیسی توسط شیطان وسوسه شد، روح خدا کلام خود را به خاطر آورد و قدرت فوری و پایدار فراهم کرد (لوقا ۴:۴-۱۲). حفظ کردن کتاب مقدس متحدی ارزشمند در شکل دادن به شخصیتی شبیه مسیح است. این پایه ای برای مشاوره و اصلاح خردمندانه است. یک شاگرد زن به دلیل ناامنی و نابالغی که ناشی از رد شدن و تمسخر در کودکی بود، دچار آسیب شد. او با تمام وجود می خواست خدا او را از این نفرت از خود رها کند، اما آرامش درونی و پذیرش خود کاملا دور از دسترس به نظر می رسید. سپس شاگردش با او کتاب مقدس درباره صفات خدا را حفظ می کرد. هفته به هفته این آیات را مرور می کردند. در عرض چند ماه، کلام خدا عمق جدیدی از قدس، بلوغ و امنیت در او آفرید. حفظ کردن کتاب مقدس اراده خدا را بر قلب شاگرد شما حک می کند (مزامیر ۳۷:۳۱). این امر پرستش و هم نشینی را تسهیل می کند (افسسیان ۵:۱۹). هر هفته یک یا دو آیه را با هم حفظ کنید و آیه هایی را که قبلا آموخته اید مرور کنید. هر روز در طول هفته یکی از آیات حفظ شده را برای یکدیگر دعا کنید. شما و شاگردتان باید به کولسیان ۳:۱۶ گوش دهید: «بگذار کلام مسیح در درون شما به خوبی ساکن شود....»

مرحله ۶: *درخواست های دعای شخصی را به اشتراک بگذارید و سپس هر نفر برای درخواست دیگری دعا کند.*

منبع: ساخت پک شاگرد نوشته دکتر کیت فیلیپس. انتشارات توسط شرکت فلمینگ اچ. رول، ۱۹۸۱. شابک 0-8007-1181-5. مقدمه توسط رابرت ای. کولمن. محتوای زیر (به جز سوالات مطالعه) بدون بازنگری از کتاب گرفته شده است.

20261123 بازنگری شده